

[Ebba Strange]

betragtning af, hvad man pålægger en politibetjent at skønne over.«

Dernæst vil jeg forsætte med det, hr. Lenger også spurgte hr. Hagen Hagensen om: hvem er det, der efter flertallets indstilling fra retsudvalget skal foretage dette skøn? Det er stadig væk den vagthavende politibetjent. Derfor vil jeg spørge dels justitsministeren, dels ordførerne for flertallet i retsudvalget: hvordan bliver tilstanden forandret efter det, der står i flertallets betækningsbidrag? Flertallet siger i betænkningen afgivet af retsudvalget den 16. maj 1986:

»Flertallet understreger, at vurderingen af den tilbageholdtes helbredstilstand er nødvendig, og at lægeundersøgelse må foretages, hvor det skønnes påkrævet.«

Vi er ikke kommet ét eneste skridt videre. Derfor vil jeg stille følgende spørgsmål til justitsministeren i dag: hvis det nu viser sig, at der også bliver flertal i salen, således at det forslag, som vi skal stemme om om lidt, bliver forkastet, hvordan vil justitsministeren og justitsministeriet så arbejde videre med denne sag? Vil man bare lade den ligge? Skal vi tage den op igen på privat basis til næste år, eller agter man på baggrund af den debat, der har været ført i forbindelse med disse forslag og i øvrigt de sidste 20 år, at foretage sig et eller andet fra justitsministeriets side? Det vil jeg gerne have svar på.

Desuden vil jeg spørge justitsministeren om hans vurdering af den lovhjemmel, der anvendes, når man anbringer folk i detention. Vi fik som et bilag i retsudvalget en artikel og et brev fra Henrik Zahle, en retsprofessor ved Københavns universitet, og han sætter spørgsmålstegn ved, om der overhovedet er et lovgrundlag for detentionsanbringelserne. Så uanset, skriver han til os, hvad folketinget måtte beslutte, bør de beslutte et eller andet på dette område.

Men som sagt synes jeg, det har været en deprimerende udvalgsbehandling, fordi vi ikke er nået videre. Jeg synes, at vi med ændringsforslaget – og det er jo det, vi diskuterer her, og som der skal stemmes om om et øjeblik – åbner mulighed for en større smidighed end den, der lå i socialdemokratiets oprindelige forslag, faktisk en smidighed, der er lige så stor som det, der lå i V-Sernes forslag, idet vi i ændringsforslaget, som altså er det, der skal stemmes om, åbner mulighed for, at behandlingen af berusere i detention

skal foregå i lægelig, sundhedsmæssig regie. Men de former, hvorunder det skal gøres, kan variere fra by til by alt efter byens størrelse, alt efter byens faciliteter og alt efter den belastning, som berusere er på det pågældende sted. Jeg vil benytte denne lejlighed til at appellere, selvfølgelig især til det radikale venstre, men også til andre i folketinget, om at vedtage dette forslag. Det er på tide, vi får skabt en rimelig lovtilstand på området.

Bernhard Baunsgaard (RV):

I bemærkningerne fra socialdemokratiet og socialistisk folkeparti står der i betænkningen til dette beslutningsforslag:

»I de største byer, herunder i særdeleshed København, forekommer det fortsat mest hensigtsmæssigt at indrette centrale detentionsafdelinger.«

Det er jeg modstander af. Jeg vil gerne understrege det, som jeg har været med til at sige til justitsministeren, nemlig at vurderingen af den tilbageholdtes helbredstilstand er nødvendig. Jeg understreger denne første del; en sådan vurdering af tilbageholdelse kan efter min mening kun ske af læger. Hvis justitsministeren ikke sørger for, at dette sker i fremtiden, er jeg parat til at gå videre, for vi kan ikke risikere, at folk dør i detentionen, som vi sidste år havde flere tilfælde af. Jeg lægger vægt på, at der skal ske en vurdering af helbredstilstanden. Jeg drøftede med politimesteren i Gråsten, hvordan man gjorde dernede, og han sagde, at der bliver foretaget lægeundersøgelser. Det er som sagt efter min mening nødvendigt, og jeg håber, at dette bliver resultatet af diskussionen i dag.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det var jo et usædvanlig kort indlæg fra hr. Bernhard Baunsgaards side. Nu er det ikke nogen tilfældighed, at vi netop flyttede udtrykket »central detention« fra beslutningsforslagets egentlige ordlyd ned i bemærkningerne, hvor vi i bemærkningerne alene tilkendegiver, at det stadig er vores opfattelse, at det i de største byer nok vil vise sig at være mest hensigtsmæssigt at lave noget, der minder om centrale detentioner. Men det var ganske bevidst, at det blev flyt-